

[Søgaard.]

vente, til vi får undersøgelsesresultatet omkring 1965-66.

Et af de forhold, vi også gerne vil se på i udvalget, er den eventuelle stigning i erhvervsarbejdet for de studerende. Særlig med den topbelastning, der i øjeblikket er på uddannelsesstederne, må sigtet i meget høj grad være, at de unge — bortset naturligvis fra den tid, der må gå til en vis modningsproces — så hurtigt som muligt kommer igennem deres studier.

I lovforslaget § 1, nr. 1, stk. 2, foreslår ministeren gymnasielevernes stipendier forhøjet fra 4 mill. kr. til 7 mill. kr. Netop dette område er en af de økonomiske flaskehalse for mange familier, som ønsker en videregående uddannelse for deres børn, og jeg hilser med tilfredshed, at der ikke alene tages hensyn til de generelle stigninger i elevtallet, men at også den utilstrækkelighed, der meget hurtigt viste sig efter 1961-lovens vedtagelse, nu dækkes ind. Min tilfredshed gælder også ministerens forslag til udvidelse af den forsøgsordning, vi gennemførte i 1961-loven med støtte til 8.-9. klasserne og realafdelingerne, idet denne nu foreslås udvidet til at omfatte 10. klasserne og de anerkendte realkursus. Der er dog et enkelt spørgsmål i denne forbindelse, som jeg kunne tænke mig undersøgt, nemlig forbruget af de 4 mill. kr., dels hvor meget der er brugt, dels hvordan fordelingen har været i skønnet om disse 4 mill. kr.

Ministerens forslag om en bedre støtte til de studerende, der tager studieophold i et andet nordisk land, kan jeg fuldt ud tiltræde. Det nordiske samarbejde udbygges hermed på en både praktisk og værdifuld måde, svarende til vor idé om nordisk samarbejde. Jeg vil her gerne spørge ministeren, om han har nogen tal for denne, skal vi kalde det studentervandring, og hvordan ministeren mener fremtiden i praksis vil forme sig på dette område.

Ligeledes vil jeg gerne rejse et spørgsmål, jeg er blevet opmærksom på, nemlig om, hvorvidt det er muligt at gennemføre en

tilsvarende ordning f. eks. for de sprogstuderendes vedkommende.

Også udvidelsen af fondsbestyrelsen med repræsentanter for de områder, der virkelig har med uddannelsen at gøre, kan jeg tiltræde.

Jeg kan således tilsige ministeren en saglig behandling af det fremsatte lovforslag.

Henry Christensen: Vort samfund er i disse år stillet over for en kolossal vækst i uddannelsen, i uddannelseskravene og i uddannelsesmulighederne. Jeg er enig i de betragtninger, der allerede i dag er gjort gældende om både betydningen og nødvendigheden af, at vi får en stadig større og bedre uddannelse, og at en større og større del af vore unge bliver bedre og mere veluddannede. Vort samfund — som vel alle andre samfund — skal kunne sikre sig fremskridt netop i kraft af, at vi bliver stadig dygtigere, bliver mere og mere egnede til at drage nytte af de muligheder, de forskningsresultater og de tekniske fremskridt, disse år har været så rige på. Det er fremfor noget derigennem, de økonomiske fremskridt skal komme.

Jeg tror derfor ikke, at der er nogen principiel uenighed imellem os om den kolossale betydning, som uddannelsesområdet i disse år må have. Sandheden er vel også den, at vort samfund strenger sig an på mange områder, og her er vi bare stillet over for ét af de områder, det kan dreje sig om. Der må mange andre led med ind i billedet for at gøre det fuldkomment, og i særlig grad må jo med de kolossale investeringskrav, som vort samfund også er stillet over for, for at der tilstrækkeligt hurtigt kan tilvejebringes de forbedrede læreanstalter, skoler o. s. v. Hele den side af uddannelsesspørgsmålet er mindst lige så vigtig, og økonomisk og investeringsmæssigt er den altså endnu mere krævende.

Når vi derfor skal diskutere, hvordan vi skal gribe de forskellige ting an, kan det ikke blive spørgsmålet om opgavens betydning eller omfang, vi skal diskutere. I virke-